

« M'aimes-tu ? »

Par Steven C. Barlow
des soixante-dix

”Rakastatko sinä minua?”

Vanhin Steven C. Barlow
seitsemänkymmenen koorumista

Conférence générale d'octobre 2025

Si nous voulons montrer notre amour à Dieu, nous devons comprendre comment il reconnaît cet amour.

Dans la parabole du fils prodigue, nous lisons que le frère aîné a d'abord eu du mal à célébrer le retour de son frère cadet, qui rentrait au foyer après avoir fait de mauvais choix et « dissip[é] son bien en vivant dans la débauche ». En raison de son orgueil et de sa suffisance, le frère aîné a été incapable d'accueillir avec joie le retour de son frère repentant. Nous aussi pouvons rater des occasions d'exprimer à nos êtres chers, par nos paroles et nos actions, que nous les aimons sincèrement.

Dans les Écritures, nous trouvons beaucoup d'exemples puissants d'amour sincère offert et reçu : Naomi et Ruth, Ammon et le roi Lamoni, le fils prodigue et son père, le Sauveur et ses disciples.

Lorsque l'amour est offert librement et reçu sincèrement, il crée un cercle vertueux où le lien entre la personne qui l'offre et celle qui le reçoit s'intensifie.

L'amour de Dieu est parfait, infini, durable « très doux ». Il remplit l'âme d'une « joie extrêmement grande ». Néanmoins, il nous est parfois difficile de reconnaître cet amour dans notre vie. Cependant, notre Père céleste, qui nous aime d'un amour parfait, désire profondément que nous le ressentions, c'est pourquoi, « il [nous] parle [pour que nous comprenions] ». Il exprimerait son amour d'une manière que chacun d'entre nous peut reconnaître. Nous pouvons ressentir l'amour de Dieu lorsque nous observons les beautés de la nature, lorsque nous recevons des réponses à nos prières, lorsque des pensées nous

Jos me haluamme osoittaa rakastavamme Jumalaa, meidän tulee ymmärtää, kuinka Hän tunnistaa meidän rakkautemme.

Vertauksessa tuhlaajapojasta vanhemman veljen oli alkuun vaikea juhlia, kun hänen nuorempi veljensä palasi kotiin tehtyään huonoja valintoja ja ”[tuhlattuaan] koko omaisuutensa viettäen holtitonta elämää”. Vanhemman veljen ylpeys ja omahyväisyys estivät häntä iloitsemasta veljensä katuvaisesta paluusta. Meikin saatamme antaa tilaisuuksien mennä ohi ilmaisematta sanoillamme ja teoillamme läheisillemme, että rakastamme heitä vilpittömästi.

Pyhissä kirjoituksissa on monia voimallisia esimerkkejä vilpittömän rakkauden ilmaisemisesta ja vastaanottamisesta: Noomi ja Ruut, Ammon ja kuningas Lamoni, tuhlaajapoika ja hänen isänsä, Vapahtaja ja Hänen opetuslapsensa.

Kun rakkautta annetaan auliisti ja vastaanotetaan vilpittömästi, syntyy hyveellinen kierre, jossa rakkaus lisääntyy sekä antajan että vastaanottajan välillä.

Jumalan rakkaus on täydellistä, ääretöntä, kestävää ja mitä suloisinta. Se täyttää sielun ”tavattoman suurella ilolla”. Toisinaan meidän voi kuitenkin olla vaikea tunnistaa Jumalan rakkautta elämässämme. Täydellisen rakastava taivaallinen Isämme haluaa kuitenkin hyvin syvästi meidän kokevan Hänen rakkauttaan, joten Hän puhuu meille siten, että me ymmärtäisimme. Hän ilmaisee rakkautensa meitä kohtaan tavoilla, jotka meidän silöinävoimmetunnistaa. Me saatamme kokea Jumalan rakkautta meitä kohtaan, kun katselemme luonnon kauneutta tai saamme vastauksia rukouksiin tai kun saamme ajatuksia

viennent à l'esprit au moment précis où nous en avons besoin ou lorsque nous vivons de beaux moments joyeux. La plus grande manifestation de l'amour de notre Père céleste pour nous, celle qui touche notre esprit et notre cœur, est celle d'avoir permis à son fils bien-aimé d'offrir sa vie comme rédempteur du monde.

Comme le frère aîné du fils prodigue, nous nous concentrons souvent sur nous-mêmes. Nous sommes si préoccupés à rechercher des preuves de l'amour de Dieu pour nous, que nous ressentons de la frustration lorsque nous ne les voyons pas. Un beau paradoxe, toutefois, est que, plus nous nous appliquons à montrer notre amour pour Dieu, plus il nous devient facile de reconnaître son amour pour nous. C'est peut-être la raison pour laquelle, lorsque l'on a demandé au Sauveur « Quel est le plus grand commandement ? », il a répondu par cette invitation simple et importante : « Tu aimeras le Seigneur, ton Dieu, de tout ton cœur, de toute ton âme et de toute ta pensée. »

Il arrive parfois que la façon dont nous montrons notre amour aux personnes qui nous sont les plus chères ne soit pas nécessairement la façon dont elles reconnaissent l'amour. Cela peut être frustrant à la fois pour la personne qui donne et celle qui reçoit. Il peut être utile de demander aux personnes que nous aimons comment elles reconnaissent une expression d'amour. De même, si nous voulons montrer notre amour à Dieu, nous devons comprendre comment il le reconnaît. Heureusement, il a clairement souligné dans les Écritures plusieurs façons dont nous pouvons lui montrer notre amour.

M'aimes-tu plus que ceux-ci ?

L'échange instructif entre Pierre et le Seigneur ressuscité sur les bords de la mer de Tibériade nous enseigne des moyens de montrer notre amour pour le Seigneur.

« Après qu'ils eurent mangé, Jésus dit à Simon Pierre, Simon, fils de Jonas, m'aimes-tu plus que ceux-ci ? Il lui répondit : Oui, Seigneur, tu sais que je t'aime. »

Dans cette demande du Seigneur, la question centrale est : « M'aimes-tu plus que ceux-ci ? » Nous montrons notre amour envers le Seigneur lorsque nous le plaçons au-dessus de « ceux-ci » et « ceux-ci » peuvent être toute personne, toute

mieleemme juuri niitä tarvittessamme tai koemme suloisia ilon hetkiä. Suurin ilmaus taivaallisen Isän rakkaudesta meitä kohtaan, mikä koskettaa sekä mieltä että sydäntä, on se, kun Hän salli rakkaan Poikansa uhrata itsensä sovittajana.

Tuhlaajapojan vanhemman veljen tavoin me keskitymme usein itseemme. Olemme hyvin keskittyneitä etsimään todisteita Jumalan rakkaudesta meitä kohtaan ja turhaudumme, kun emme näe niitä. Mutta kaunis paradoksi on se, että mitä enemmän keskitymme osoittamaan omaa rakkauttamme Jumalaa kohtaan, sitä helpommin tunnistamme Hänen rakkautensa meitä kohtaan. Kenties tästä syystä Vapahtaja vastasi kysymykseen ”Mikä on lain suurin käsky?” esittämällä tämän yksinkertaisen ja tärkeän kutsun: ”Rakasta Herraa, Jumalaasi, koko sydäimestäsi, koko sielustasi ja mielestäsi.”

Joskus tapa, jolla me osoitamme rakkauttamme niille, joita rakastamme eniten, ei välttämättä ole se tapa, jolla he tunnistavat rakkauden. Tämä voi olla turhauttavaa sekä antajalle että saajalle. Voi olla hyödyllistä kysyä niiltä, joita rakastamme, kuinka he tunnistavat rakkauden ilmaistut. Samalla tavoin jos me haluamme osoittaa rakastavamme Jumalaa, meidän tulee ymmärtää, kuinka Hän tunnistaa meidän rakkautemme. Onneksi Hän on pyhissä kirjoituksissa esittänyt selkeästi useita tapoja, joilla me voimme osoittaa rakastavamme Häntä.

Rakastatko sinä minua enemmän kuin näitä?

Pietarin ja ylösnousseen Herran opettavaisessa vuoropuhelussa Tiberiaanjärvellä me opimme tapoja, joilla voimme osoittaa rakkauttamme Herraa kohtaan.

”Jeesus sanoi Simon Pietarille: ’Simon, Johanneksen poika, rakastatko sinä minua enemmän kuin [näitä]?’ ’Rakastan, Herra’, Pietari vastasi, ’sinä tiedät, että olet minulle rakas.’”

Tärkeä kysymys tässä Herran tiedustelussa on tämä: ”Rakastatko sinä minua enemmän kuin [näitä]?” Me osoitamme rakkauttamme Herraa kohtaan, kun asetamme Hänet ”näiden” yläpuolelle, ja ”nämä” voivat tarkoittaa ketä

activité ou quoi que ce soit qui remplace le Seigneur comme influence la plus importante dans notre vie.

Il n'y aura jamais assez de temps dans une journée, une semaine, un mois ou une année pour accomplir tout ce que nous désirons ou devons faire. Une partie de l'épreuve de la condition mortelle consiste à utiliser notre précieux temps pour ce qui est le plus important pour notre bien éternel et d'abandonner les choses qui sont moins importantes.

Russell M. Nelson a dit : « La question qui se pose à chacun de nous [...] est la même. [...] Êtes-vous disposés à laisser Dieu être l'influence la plus importante dans votre vie ? Permettez-vous à ses paroles, ses commandements et ses alliances d'influer sur ce que vous faites chaque jour ? Permettez-vous à sa voix d'avoir la priorité sur toutes les autres ? Êtes-vous disposés à laisser toutes vos autres ambitions de côté et à donner la préséance à tout ce qu'il a besoin que vous fassiez ? Êtes-vous disposés à ce que votre volonté soit engloutie dans la sienne ? » Nous montrons notre engagement de disciple et notre amour pour Dieu quand nous lui donnons la priorité absolue.

Fais paître mes brebis

Dans le verset suivant de cette même discussion entre Pierre et le Sauveur, nous apprenons une autre façon par laquelle le Seigneur reconnaît l'expression de notre amour : « [Le Seigneur] lui dit une seconde fois : Simon, fils de Jonas, m'aimes-tu ? Pierre lui répondit : Oui, Seigneur, tu sais que je t'aime. Jésus lui dit : Fais paître mes brebis. »

Nous montrons notre amour pour notre Père céleste lorsque nous servons, écoutons, aimons ou édifions ses enfants. Ce service peut simplement consister à regarder véritablement les personnes sans jugement. La section 76 des Doctrine et Alliances nous donne un important aperçu de la nature de ceux qui hériteront d'une gloire céleste : « Ils voient comme ils sont vus, et ils connaissent comme ils sont connus. » Ils voient les gens comme Dieu les voit et lui les voit tels qu'ils peuvent devenir, avec un glorieux potentiel divin.

Après mon retour de mission, j'ai repris l'entreprise d'entretien de pelouses que mes frères et moi avions lancée lorsque nous étions adolescents. J'étais également très occupé par mes

tahansa, mitä tahansa toimintaa tai mitä tahansa, mikä estää Häntä olemasta tärkein vaikuttaja elämässämme.

Päivässä, viikossa, kuukaudessa tai vuodessa ei ole koskaan riittävästi aikaa ehtiä tehdä kaikkea, mitä haluamme tai mitä meidän on tarpeen saada aikaan. Osa kuolevaisuuden koetusta on se, että käytämme kallisarvoista aikaamme siihen, mikä on tärkeintä iankaikkisen hyvämmekannalta, ja luovumme niistä asioista, jotka ovat vähemmän tärkeitä.

Presidentti Russell M. Nelson on sanonut: ”Kysymys meille jokaiselle – on sama. – Haluatkosinä antaa Jumalan olla tärkein vaikuttaja elämässäsi? Annatko sinä Hänen sanojensa, Hänen käskyjensä ja Hänen liittojensa vaikuttaa siihen, mitä teet joka päivä? Annatko sinä Hänen äänensä olla kaikkia muita ääniä tärkeämpi? Haluatkosinä antaa sen, mitä Hän haluaakin sinun tekvän, mennä kaikkien muiden päämäärien edelle? Haluatkosinä antaa oman tahtosi sulautua Hänen tahtoonsa?” Me osoitamme opetuslapsettemme ja rakkaudemme Jumalaa kohtaan, kun asetamme Hänet tärkeimmälle sijalle.

Ruoki minun lampaitani

Tämän Pietarin ja Vapahtajan käymän saman keskustelun seuraavassa jakeessa kerrotaan toisesta tavasta, jolla Herra tunnistaa meidän rakkauden ilmauksemme: ”Sitten [Herra] kysyi toistamiseen: 'Simon, Johanneksen poika, rakastatko minua?' 'Rakastan, Herra', Pietari vastasi, 'sinä tiedät, että olet minulle rakas.' Jeesus sanoi: 'Kaitse minun lampaitani.'”

Me osoitamme rakkaudemme taivaallista Isää kohtaan, kun me kuuntelemme, rakastamme, kohotamme tai palvelemme Hänen lapsiaan. Tuo palveleminen voi olla niinkin yksinkertaista kuin sitä, että todellana keemut tuomitsematta. Opin ja liittojen luvussa 76 näemme pilkahduksen niiden luonteesta, jotka perivät selestisen kirkkauden: ”He näkevät, niin kuin heidät nähdään, ja tuntevat, niin kuin heidät tunnetaan.” He näkevät muut siten kuin Jumala näkee heidät, ja Hän näkee heidät sellaisina mitä heistä voi tulla loistavine jumalallisine mahdollisuuksineen.

Palattuani kotiin lähetystyöstäni otin vastuulleni nurmikonhoitoyrityksen, jonka veljeni ja minä olimme perustaneet teini-ikäisinä. Minulla oli myös kiireitä yliopisto-opintojeni kanssa.

études universitaires. Une semaine de printemps, en raison d'une pluie abondante et des examens finaux qui approchaient, j'étais dépassé et j'avais pris du retard sur mes engagements professionnels.

Au milieu de la semaine, le ciel s'est dégagé et j'ai donc prévu de rattraper mon travail d'entretien de pelouses après les cours. Cependant, en arrivant chez moi, j'ai constaté que mon camion et mon équipement avaient disparu. Intrigué, je me suis rendu dans les jardins dont je devais m'occuper. Dans chacun d'eux, la pelouse avait déjà été soigneusement tondue. Dans le dernier jardin de la liste, j'ai aperçu mon frère cadet qui passait la tondeuse. Il m'a vu, m'a souri et m'a salué de la main. Submergé par la reconnaissance, je l'ai pris dans mes bras et je l'ai remercié. Son acte de service bienveillant a profondément renforcé mon amour et ma loyauté à son égard. Nous servir mutuellement est une façon indéniable de montrer notre amour pour Dieu et son fils bien-aimé.

Confessez sa main en toutes choses

Nous manifestons aussi notre amour pour Dieu en ayant le cœur reconnaissant. Le Seigneur a dit : « Et il n'y a rien qui offense autant Dieu [...] que ceux qui ne confessent pas sa main en toutes choses. » Nous montrons notre amour pour Dieu en reconnaissant qu'il est la source de toutes bonnes choses dans notre vie.

Lorsque nous avons lancé une entreprise, mon associé et moi faisons une prière sincère avant les réunions importantes pour demander l'aide de notre Père céleste. Chaque fois, Dieu répondait à nos prières et nos réunions se déroulaient bien. Après l'une de ces réunions, mon associé m'a fait remarquer que nous étions prompts à demander de l'aide, mais lents à remercier. À partir de ce jour-là, nous avons pris l'habitude d'offrir des prières de gratitude sincères, reconnaissant la main du Seigneur dans nos réussites. Nous montrons notre amour pour Dieu par « une attitude reconnaissante ».

Si vous m'aimez, gardez mes commandements

Une autre façon de montrer notre amour pour notre Père céleste et son fils bien-aimé est de choisir de leur obéir. Le Sauveur a dit : « Si

Eräällä kevätkäytävällä rankkasade ja lähestyvät loppukokeet saivat minut tuntemaan oloni ylikuormitetuksi ja jäin jälkeen pihatöistä.

Viikon puolivälissä taivas selkeni, ja ajattelin tehdä pihatöitä oppituntien jälkeen. Mutta kun pääsin kotiin, kuorma-autoni ja varusteeni olivat poissa. Kävin uteliaana aikataulun mukaisilla pihalla, joista jokainen oli jo kauniisti leikattu. Aikataulun viimeisellä pihalla näin nuoremman veljeni kävelevän ruohonleikkurin takana. Hän näki minut, hymyili ja vilkutti. Kiittollisuuden vallassa halusin ja kiitin häntä. Hänen merkityksellinen palvelutyönsä vahvisti syvästi rakkauttani ja uskollisuuttani häntä kohtaan. Toistemme palveleminen on selkeä tapa, jolla osoitamme rakastavamme Jumalaa ja Hänen rakasta Poikaansa.

Tunnusta Hänen kätensä kaikessa

Me ilmaisemme rakkautemme Jumalaa kohtaan myös sillä, että meillä on kiittollinen sydän. Herra on sanonut: ”Eikä ihminen loukkaa Jumalaa millään tavalla [niitä lukuun ottamatta], jotka eivät tunnusta hänen kättänsä kaikessa.” - Me osoitamme rakkautemme Jumalaa kohtaan tunnustamalla, että Hän on kaiken hyvän lähde elämässämme.

Yrityksen perustamisen alkuaikoina liikekumppanillani ja minulla oli tapana rukoilla vilpittömästi ennen tärkeitä kokouksia ja pyytää taivaalliselta Isältä apua. Kerta toisensa jälkeen Jumala vastasi rukouksiimme, ja kokouksemme sujuivat hyvin. Erään kokouksen jälkeen liikekumppanini huomautti, että olimme olleet nopeita pyytämään apua mutta hitaita kiittämään. Siitä lähtien otimme tavaksi lausua vilpittömiä kiitosrukouksia tunnustaen Herran käden vaikutuksen onnistumisissamme. Me osoitamme rakkautemme Jumalaa kohtaan, kun meillä on ”kiitoksen asenne”.

Jos te rakastatte minua, te noudatatte minun käskyjäni

Vielä yksi tapa, jolla osoitamme rakastavamme taivaallista Isää ja Hänen rakasta Poikaansa, on se, että teemme valinnan olla kuuliaisia Heille.

vous m'aimez, gardez mes commandements.
» Il ne s'agit pas d'une obéissance aveugle ou imposée, mais d'une expression d'amour sincère et volontaire. Notre Père céleste désire que nous choisissions d'être obéissants. Tamara W. Runia appelle cela « obéir par affection ». Elle a dit : « Même si nous n'obéissons pas encore d'une manière parfaite, nous nous efforçons d'obéir par affection maintenant, en choisissant de rester, encore et encore, parce que nous l'aimons. »

Notre Père céleste nous a donné le libre arbitre pour nous inspirer le désir de le choisir volontairement. Son œuvre et sa gloire ne sont pas seulement de réaliser la vie éternelle de l'homme; elles impliquent aussi l'espoir que notre plus grand désir soit de retourner à lui. Cependant, il ne nous forcera jamais à obéir. Dans le cantique « Sachez que chacun peut choisir », nous chantons :

Il choisira, il bénira,
Avec amour dirigera,
Et montrera le bon chemin,
Mais sans forcer l'esprit humain.

En tant que dirigeants de mission, mon épouse, Christina, et moi avons été inspirés par de nombreux missionnaires qui ont choisi d'être obéissants, pas seulement parce que c'était une règle missionnaire, mais parce qu'ils voulaient montrer leur amour pour le Seigneur en choisissant humblement de le représenter.

Dale G. Renlund a expliqué : « En tant que parent, le but de notre Père céleste n'est pas que ses enfants fassent ce qui est juste, mais qu'ils choisissent de faire ce qui est juste et deviennent un jour comme lui. S'il voulait simplement que nous soyons obéissants, il se servirait de récompenses et de punitions pour influencer notre comportement. » Nous montrons notre amour pour Dieu lorsque nous choisissons de lui obéir et de le suivre.

Notre Père céleste et notre Sauveur reconnaissent l'expression de notre amour pour eux lorsque nous les plaçons au premier plan dans notre vie, lorsque nous nous servons mutuellement, lorsque nous reconnaissons avec gratitude toutes les bénédictions qu'ils nous accordent, et lorsque nous choisissons de leur obéir et de les suivre.

Je témoigne que chacun de nous est vraiment un enfant de Dieu et que son amour pour

Vapahtaja on sanonut: "Jos te rakastatte minua, te noudatatte minun käskyjäni." Tällainen kuuliaisuus ei ole sokeaa eikä pakotettua, vaan se on vilpittömän ja aulis rakkauden ilmaus. Taivaallinen Isä haluaa, että mehaluammeolla kuuliaisia. Sisar Tamara W. Runia kutsui tätä "rakastavaksi kuuliaisuudeksi". Hän sanoi: "Vaikka emme ylläkään täydelliseen kuuliaisuuteenvielä, me pyrimme rakastavaan kuuliaisuuteen nyt ja päätämme yhä uudelleen jäädä, koska rakastamme Häntä."

Taivaallinen Isä antoi meille tahdonvapauden innoittaakseen meitä haluamaan valita Hänet. Hänen työnsä ja kirkkautensa ei ole vain meidän iankaikkisen elämämme toteuttaminen, vaan siihen sisältyy myös toivo siitä, että meidän suurimpana halunamme on palata Hänen luokseen. Hän ei kuitenkaan koskaan pakota meitä tottelemaan. Laulussa "On sielu vapaa jokaisen" lauletaan:

Hän kutsuu, ohjaa oikeaan
Ja siunaa rakkaudellaan,
On aina valmis auttamaan,
Vaan pakota ei taipumaan.

Lähetystyönjohtajina vaimoni Christina ja minä saimme innoitusta hyvin monilta lähetysaarnajilta, jotka tekivät valinnan olla kuuliaisia, ei vain siksi, että se oli lähetysaarnajan tasovaatimus, vaan koska he halusivat osoittaa rakkautensa Herraa kohtaan päättämällä nöyryästi edustaa Häntä.

Vanhin Dale G. Renlund on sanonut: "Taivaallisen Isämme tavoitteena vanhemmuudessa ei ole saada lapsia antekemäänsitä, mikä on oikein. Hänen tavoitteenaan on saada lapsensa valitsemaansa tekeminen, mikä on oikein, ja lopulta tulemaan Hänen kaltaisikseen. Jos Hän haluaisi meidän vain olevan kuuliaisia, Hän käyttäisi välittömiä palkintoja ja rangaistuksia vaikuttaakseen meidän käyttäytymiseemme." - Me osoitamme rakkautemme Jumalaa kohtaan, kun teemme valinnan olla kuuliaisia Hänelle ja seurata Häntä.

Taivaallinen Isämme ja Vapahtajamme huomaavat rakkauden ilmauksemme Heitä kohtaan, kun asetamme Heidät ensimmäiselle sijalle elämässämme, palvelemme toisiamme, otamme kiitollisina vastaan jokaisen Heiltä saamamme siunauksen ja teemme valinnan olla kuuliaisia Heille ja seurata Heitä.

Todistan, että jokainen meistä on todella Jumalan lapsi ja että Hän rakastaa meitä täydelli-

nous est parfait. Je témoigne qu'il aspire à ce que nous ressentions son amour par des moyens que nous pouvons reconnaître et comprendre. Et le merveilleux paradoxe, c'est que nous ressentirons son amour pour nous encore plus intensément en montrant notre amour pour lui. Au nom de Jésus-Christ. Amen.

sesti. Todistan, että Hän haluaa meidän kokevan Hänen rakkauttaan tavoilla, jotka me tunnistamme ja ymmärrämme. Kaunis paradoksi on, että me koemme Hänen rakkautensa meitä kohtaan vieläkin syvemmin, kun osoitamme rakastavamme Häntä. Jeesuksen Kristuksen nimessä. Aamen.